

பிங்களவத்ஸர மங்களமாலிகை (4)

*அரங்கர் மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால் வாழ்கின்றவள்ளலான எப்பெருமாஞர்க்குத் **திருப்பாவை ஜீயர்** என்று ப்ரஸித்தி யிருப்பதாலும், ஆண்டாளுக்கு 'பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்ஞனாள்வாழியே* என்னும்படியான ப்ரஸித்தியிருப்பதஞலும் திருப்பாவையிலும் நாச்சியார் திருமொழியிலும் சிலபல பாசுரங்களை சுலோகமாக இட்டு அதற்குப் பொழிப்புரையுமெழுதி **அபிநவ கோதாஸ்துதி** என்னும் பெயரால் வெளியிடலாகிறது. பிங்களவத்ஸர மங்களமாலிகையில் இதுவொரு விலக்ஷண மாலிகை. மேன்மேலும் மாலிகைகள் பல தோன்றும்.

அபிநவ கோதாஸ்துதி

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம் **அண்ணங்கராசாரியர்** விஜ்ஞாபித்தது.

[ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் நான்காவது பாதம் *பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே* என்று தொடர்ந்துவரும்.]

திருப்பாவையின் ஸாரங்கொண்ட சுலோகங்கள்-5

1 மார்கஶீர ஆஹ்வய ஸுமாஸதிவஸாநாம்
புண்யதமதாம் ஜகதி ஸம்யகவபோத்ய ।
வேதஸமதிவ்யக்ருதி தாநகுஶலே! ஸ்ரீ: !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ॥

(பொழிப்புரை) மார்க்கசீர்ஷமென்கிற மாஸத்தின் முப்பதுநாள்களும் மிகப் புனிதமானவை யென்னுமிடத்தை உலகுக்கு நன்கு தெரிவித்து வேதத்தோடொத்த திவ்யப்ரபந்தத்தை யருளிச்செய்தவளே! பிராட்டியே! பெரியாழ்வார் திருமகளாரான ஆண்டாளே! நிச்சலுமிங்கு வாழ்க. ... *

2 கோகுலவதூஜநவிபோதநமிஷேண
ஸ்ரீபதி பதாப்ஜநதபக்தமஹிமாநம் ।
ஸ்பஷ்டமவபோதிதவதி! ப்ரணயபூர்ணே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

(திருப்பாவையில் *புள்ளும் சிலம்பினகாண்* என்கிற ஆறுவதுபாசுரம்முதல் * எல்லேயிளங்கிளியே! * என்கிற பதினைந்தாம்பாசுரமளவாகத்) திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்பிள்ளைகளை யெழுப்பும் வியாஜத்தினால் (அப்பாசுரங்களிலுள்ள சொற்றொடர்களினால்) திருமாலடியார்களின் பெருமையை நன்கு விளக்கின வளே! பக்தி நிறைந்தவளே! வாழி வாழி. திருப்பாவைப் பாசுரங்களின் உள் ளுறைபொருளை முக்கியமாகக்கொண்டு இங்ஙனே பேசப்பட்டது. நமது *திருப்பாவை நறுமணமென்னும் உரையில்விரிவுகாண்க.) ... *

3 த்வாரபதிபோதநபுரஸ்ஸரம், உதாரம்
நந்தமத தத்ப்ரணயிநீமபி யசோதாம் ।
க்ருஷ்ண ஹலிநாவபி ச போதிதவதி! ஸ்ரீ:!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

நந்தகோபனுடைய கோயில் காப்பானை யெழுப்பி, வள்ளலான நந்தகோபனை யும் அவன்றன் தேவியான யசோதைப்பிராட்டியையும் கண்ணபிரானையும் நம்பிமூத்தபிரானையுமெழுப்பின நாச்சியாரே! வாழ்க. ... ... *

4 ஸப்தவ்ருஷதர்ப்பதலநேந ஹ்ருதநீலாம்
தத்குச கிரீந்த்ரதடஸுப்தமபி க்ருஷ்ணம் ।
போதிதவதி! ப்ரணயஸாரபரிபூர்ணே !
பட்டமுநிபுத்ரி ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

எருதேழடர்த்து மணந்த நப்பின்னைப்பிராட்டியையும் அவளுடையதிருமுலைத் தடத்திலே வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பனான கண்ணபிரானையுமுணர்த்தின வளே! அன்புமிக்க நாச்சியாரே! வாழி. ... ... *

5 கோபலலநாரசிதஸுவ்ரத விசேஷ-
ஸ்யாநுகரணேந ஹரிமவந்த முபஸ்ருப்ய ।
ப்ரார்த்தித நிரந்தரமஹிஷ்ட வரிவஸ்யே!
பட்டமுநிபுத்ரி ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

ஆய்ச்சிகளனுட்டித்த வொருநோன்பை அநுகரித்துக் கண்ணபிரானை யணுகி *உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோ முனக்கே நாமாட்செய்வோம்* என்று நித்ய கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை பண்ணித் தலைக்கட்டின நாச்சியாரே! வாழி.

திருப்பாவை யநுபவம் முற்றிற்று.

(இனி நாச்சியார்திருமொழியநுபவ விஶேஷ ச்லோகங்கள்)

6 மோபலலநாரசிதக்ருத்யமநுக்ருத்யா-
ப்யச்யுத ஸமாகமஸுகாதவிரஹேண ।
ஸ்ய இஹ ஸுரிமூணஹோமருசிபூர்ணே !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே ॥

ஆய்ச்சியர் அனுட்டித்த க்ருத்ய விஶேஷத்தை அநுகரித்தும் கண்ணபிரானோடு சேர்ந்தநுபவிகக்கும் பாக்கியம் கிடைக்காமையினாலே மேலும் பல குணவிஶேஷங்களை யநுபவிக்க ருசிபிறந்து திருமொழி யருளிச்செய்த நாச்சியாரே! வாழ்க. ... ... *

(தையொரு திங்களும்)

7 கேஶவபதாம்புருஹயுக்மபரிசர்யா-
கௌதுகஹேரேண க்ருதபஞ்சஶரஸேவே !
க்ஷாந்திகருணாதிகுணபூரிதமநஸ்கே !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ॥

*தையொரு திங்களுமென்கிற முதல் திருமொழியில் *காமதேவா! கேசவநம்பியைக் கால்பிடிப்பாளென்னு மிப்பேறெனக்கருள்கண்டாய்* என்று கண்ணபிரானுடைய திருவடிவருடும்பேறு ஸித்திக்கவேணுமென்று மன்மதனை வணங்கின நாச்சியாரே! வாழ்க. ... ... *

8 காமஜனம் பரமஸக்தி ஹரிதாநாம்
நோசிதமிதி ஸ்திதம் அயாபி ஃலத்ருஷ்ட்யா ।
நாநுசிதமித்யமலநிர்ணயஸக்தே !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

காமதேவன் தேவதாந்தரமாகையாலே பரமைகாந்திகளுக்கு தேவதாந்தர பஜநம் கூடாதாகையாலே பெரியாழ்வார் திருமகளாரான ஆண்டாள் காம ஸமாச்ரயணம் பண்ணுவது தகுதியன்று—என்னவேண்டியிருக்கும். ஆனாலும் ஆண்டாள் பரமபுருஷார்த்தமான பகவத் கைங்கர்யமாகிற பலனை யுத்தேசித்துச் செய்கையாலே கூடாமையில்லை—என்கிற நிரவத்யமான ஸித்தாந்தத்தைத் தரும் ஸ்ரீஸூக்தியையுடைய நாச்சியாரே! வாழ்க. ஸ்ரீராமாயணத்தில் 'ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:' என்றது காண்க.

ஸ்ரீ வசனபூஷணத்தில் "ஜ்ஞாநவிபாக கார்யமான அஜ்ஞானத்தாலே வருமவையெல்லாம் அடிக்கழஞ்சுபெறும்" இத்யாதி சூர்ணைகளின் வியாக்கியானம் ஸேவிப்பது. ... ... *

9 ஹேதிபதிஶங்கயரபூருஷவரார்ஹம்
மாமகபயோயரயுமம் ந பரயோக்யம் ।
இத்தமவயாரிதவதி! ப்ரணயஸிந்யோ !
பட்டமுநிபுத்ரி ! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

ஊனிடையாழி சங்குத்தமற்கென்று உன்னித்தெழுந்த வென் தடமுலைகள், மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே! என்றும், மேலே (12-4) *அங்கைத் தலத்திடையாழி கொண்டானவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று. செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணுடையார்த்துச் சிறு மானிடவரைக் காணில் நாணுங் கொங்கைத்தலமிவை நோக்கிக் காணீர் ! கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில்போகா* என்றுமுள்ள பாசுரங்களை நோக்கியது இந்த சுலோகம். ஆழியங்கையனை புருஷோத்தமனுக்கே உரிய என் தடமுலைகள் காபுருஷர்களுக்கு உரியனவாகமாட்டாவென்று ஆண்டாள் தன் உறுதியைச் சொல்லிக்கொண்டாளாயிற்று ... ... *

(நாமமாயிரம்) 10 ஸைகதக்ருஹப்ரணயநப்ரவணமோபீ-
சித்தபரிதாபகரக்ருத்யநிரதஸ்ய ।
நந்ததநயஸ்ய லகுசேஷ்டிதரஸஜ்ஞே !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

ஸைகதக்ருஹப்ரணயநமாவது—சிற்றிலிழைத்தல். ஆங்காங்குச் சிறுவர் சிறுமியர்களின் விளையாட்டுக்களில் இஃது ஒன்று. திருவாய்ப்பாடியிலாய்ப் பெண்கள் தங்கள் பருவத்துக்குத் தக்கபடி சிற்றிலிழைத்துக்கொண்டிருக்க, அதுகண்ட கண்ணபிரான் 'நம்மைவிட்டு இப்பெண்கள் அந்யபரைகளாக இருப்பதென் !' என்கிற ரோஷத்தாலே அச்சிற்றிலையழிக்கப்புக, அப்படி யழிக்கக்கூடாதென்று வேண்டின ஆய்ச்சிகளின் பாசுரமாகப் பாடின நாச்சியாரே ! வாழ்க ! ... ... *

(கோழியழைப்பதன்)

11 குக்குடருதாத் புரத உத்திதவதூநாம்
யாமுநஜலாஶபவிமாஹநரதாநாம் ।

வஸ்த்ரஹரணப்ரவணமாதவரஸஜ்ஞே !
பட்டமுநிபுத்ரி ! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ll

கோழியழைப்பதன் முன்னமே யெழுந்து எமுனையாற்றின் ஒருபொய்கையிலே (க்ருஷ்ண விரஹதாபந்தீர) நீராடப்போன ஆய்ப்பெண்களைப் பின்சென்று (இருளிலே மறைந்திருந்து) அப்பெண்களின் ஆடையாபரணங்களைக் கவர்ந்த கண்ணன் குருந்தமரத்தின்மீது வீற்றிருக்கக்கண்ட ஆய்ச்சிகள் அவனைத் தொழுவதும் அழுவதுமாய் இரந்த செய்தியைப் பேசின நாச்சியாரே! வாழ்க.

(தெள்ளியார்) **12** நந்தஸூநுஸங்கமமஹாமஹீமிஹ வாஞ்சயே
ஸங்கமநதைவத! வடஸ்வ க்ருபயேதி l
கேலநரதவ்ரஜவதூஜநஸத்ருக்ஷே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே!

கூடலிழைத்தலென்பது பெண்களின் செயல்களில் ஒன்று, கூடல்தெய்வமென்று ஒரு தெய்வம், கண்ணைமூடிக்கொண்டு கீழே பலபல கோடுகளைக் கீறிவிட்டு, பிறகு கண்ணைத் திறந்துகொண்டு அக்கோடுகளை எண்ணிப் பார்கையில் இரட்டைகோடாக முடிந்தால் இரண்டு பேராக [தம்பதிகளாக] வாழ்வோம் என்று மகிழ்வது; ஒற்றைக்கோடாக மிச்சப்பட்டால் நாம் தனியாக நின்று துவள்வோம் என்று வருந்துவது. ....கூடல் தெய்வத்தை நோக்கி "எனக்கு எம்பெருமானோடு கூடும் பாக்கியம் வாய்க்குமானால் நீ கூடு" என்று சொல்லிக் கோடுகளைக் கீறுவது இந்த விளையாட்டின் தன்மை. இங்ஙனமாக விளையாடின ஆய்ச்சிகளை அநுகரித்த நாச்சியாரே! வாழ்க. ...

(மன்னுபெரும்) **13** ப்ரேமபரிபோஷிதவநப்ரியமவேக்ஷ்ய
த்வம் ஸபதி வேங்கடமஹீத்ரபதிமத்ர l
ஆஹ்வய ஸங்கமய வேதி க்ருதவாக்யே !
பட்டமுநிபுத்ரி ! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ll

ஆண்டாள், தன்னுடைய தோட்டத்தில் வளரும் குயிலைநோக்கி 'நீ ஏதோ கூவிக்கொண்டிருக்கிறாய்; திருவேங்கடமுடையான் இங்குவந்து என்னோடு கூடும்படி கூவாய் என்றுரைத்தாள் இப்பதிகத்தில்; அந்த ஆண்டாளுக்கு வாழ்த்து,

(வாரணமாயிரம்) **14** வாரணஸஹஸ்ரவ்ருதமச்யுதமநந்தம்
ஸ்வப்நமுகத: பதிமவாப்ய பரிதுஷ்டே ! l

2

மத்தமஜமஸ்தகநிஷண்ணபதியுக்தே !
பட்டமுநிபுத்ரி ! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ॥

கண்ணபிரான் ஆயிரம் யானைகள் [*தன்னோராயிரம் பிள்ளைகள்] சூழ வந்து தன்னை மணம்புணர்ந்ததாகவும், அவனோடுகூட யானையின்மீது வீற்றிருந்து ஊர்வலம் வந்ததாகவும் கனாக்கண்ட ஆண்டாளே! வாழி. ... *

(கருப்பூரம்நாறு) 15 நந்தஸூநுவக்த்ரரஸஸௌரபவிசேஷம்
ப்ரூஹி நநு பஞ்சஜநஜாத! மம த்ருப்த்யை !
இத்யமபியாசய பரிஹ்ருஷ்டஹ்ருதயே! ஸ்ரீ:!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

கீழே கண்ணபிரானோடு விளைந்த போகம் நனவன்றிக்கே கனவாக முடிந்த தற்கு வருந்தி மெய்யாகவே கண்ணனை யநுபவிக்கும்பாக்கியமுடையார் உளரோ? என்று ஆலோசிக்கையில் திருச்சங்காழ்வான் அந்த பாக்கியம் பெற்றவனென்று உணர்ந்து அவனோடு உசாவின நாச்சியாரே! வாழி. *

(விண்ணீலமேலா) 16 வ்யோமததமேசகவிதாநஸமமேவம்
பாஷ்பபரிபூர்ணநயநேந ஸஹ வீக்ஷ்ய !
சேஷகிரிநாயவஅநாய க்ருதயாச்ஞே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

விண்ணுலகில் நீலமேலாப்பு விரித்தாற்போன்று காட்சி தந்த கருமுகிலைக் கண்ணீர்கள் துளிசோரக் கண்டு, திருவேங்கடமுடையான் பக்கல் தூது செல்லுமாறு வேண்டின நாச்சியாரே! வாழி ... ... *

(சிந்துரச்செம்பொடி) 17 ஸுந்தரபுஜாய சதஹண்டநவநீதம்
ஸ்வாதுகலசாங்கமபிஅர்ப்பயிதுமாசாம் !
ப்ரோக்தவதி! பூதபுரயோகிஸஹஜாதே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற சுந்தரத்தோளுடையானுக்கு நூறு தடாவில் வெண்ணெயும், நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் வாய்நேர்ந்து பராவி வைத்துப் பெரும்பூதூர்மாமுனிக்குப் பின்னானென்று பேர்பெற்ற நாச்சியாரே! வாழி. [ஸ்வாதுகலசாந்நம் = கலசமென்று க்ஷீரத்திற்குப் பெயர். *கலசஜலதிகந்யா* இத்யாதி காண்க. ... ... *

(கார்க்கோடல்) **18** வ்ருஷ்டிபல புல்லவநபுஷ்பததித்ருஷ்ட்யா
கேசமதி மாத்ரமதிமத்ய ருதிதை: ஸ்வை: ।
வ்ருக்ஷவிததேரபி ச ஸஞ்ஜநித கேதே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

*விண்ணீல மேலாப்புப்பதிகத்தில் திருமலையப்பன்பக்கல் தூது செல்லவேணு மென்று இரந்தாளன்றே ஆண்டாள்; அந்த மேகங்கள் தூது செல்லாமல் நன்றாக வர்ஷிக்க, அதனால் காட்டுப் பூக்களெல்லாம் மலர்ந்தனவாக, அவை கண்ணபிரானுடைய திவ்யாவயவங்களுக்கு ஸ்மாரகங்களாய் நலிய, மிக வருந்திக் கதறி மரங்களையுமிரங்கச் செய்தாள் ஆண்டாள்; அவள் வாழ்க. *

(தாமுகக்கும்) **19** பூமிதநயாயரணிருக்மிஸஹஜாஸ
ஸ்ரீரமண ஸாதித பரிஶ்ரமகயாபி: ।
ஸ்வப்ரணய ரோஷமுபசர்ஶிதவதி ! ஸ்ரீ: !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

*தாமுகக்குந் திருமொழியில் *உண்ணாதுறங்காது* என்கிற பாசுரத்தில் ஸீதாபிராட்டிக்காக அவன்பட்ட பரிஶ்ரமங்களையும், *பாசிதூர்த்துக்கிடந்த* என்கிற பாசுரத்தில் பூமிப்பிராட்டிக்காக அவன்பட்ட பரிச்ரமங்களையும், *கண்ணாலங் கோடித்து* என்கிற பாசுரத்தில் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்காக அவன் பட்ட பரிச்ரமங்களையும் பேசி ப்ரணய ரோஷத்தைக் காட்டின நாச்சியாரே! வாழி. இந்த சுலோகத்தில் மூன்றாவதுபாதத்தைத் *வ்யஞ்ஜித நிஜப்ரணய ரோஷபஹுமாநே!* என்பதாகவுங் கொள்ளலாம். ப்ரணய ரோஷத்தை மட்டுமன்றிக்கே *பன்றியாந் தேசுடையதேவர்—பேசியிருப்பனகள்* என்று பெருமதிப்பையுங் காட்டியிருப்பது காண்க. ... ... *

20 ஸிந்துவ்ருதபூமிதலம் அம்பரதலம் தத்
ஸுஷ்டு பரிபாலயதி ரங்கபுரநாதே ।
அப்ரதிம பக்தி பர பூஷிதமநஸ்கே !
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! ॥

*பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்பக்கல் சிறந்த பக்திகொண்ட நாச்சியாரே ! வாழி. ... ... *

(மற்றிருந்தீர்) **21** திவ்யமதுராநகரமுக்யநவதேசாந்
ப்ரோச்ய, நநு! மாம் நயத தத்ர ஸஹஸேதி I
ப்ரார்த்திதவதி! ப்ரசுர ஸக்திரஸசித்தே!
பட்டமுநிபுத்ரி ஜய நித்யமிஹ கோதே! II

வடமதுரை, திருவாய்ப்பாடி, நந்தகோபர்திருமாளிகை, எமுனைக்கரை, காளியன்பொய்கை, பக்தவிலோசனம், பாண்டிவடம், கோவர்த்தனம், துவராபதி—ஆகிய ஒன்பது இடங்களையெடுத்துக்கூறி அங்கங்கெல்லாம் தன்னைக் கொண்டுபோய் விடும்படி உற்றுருறவினரை வேண்டின நாச்சியாரே! காதல் களஞ்சியமே! வாழி. ... ...

(கண்ணனென்னும்) **22** க்ருஷ்ணகடிவஸ்த்ரம் அத தத்பதபராகம்
வேணுஸுஷிரோத்யஜலபிந்துமபி தூர்ணம் I
ஆநயத ஹர்ஷயத மேதி க்ருதவாக்யே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! II

கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வத்தின் அரையில் பீதகவண்ணவாடையும் அடிப்பாட்டில் பொடியையும் அவனூதிவருகின்ற குழலின் துளைவாய் நீரையுங் கொணர்ந்து விரைவில் என்னைத் தேற்றுங்கோள்! என்று பணித்த நாச்சியாரே! வாழி வாழி. ... ...

(பட்டிமேய்ந்) **23** அக்ரஜஹலாயுதஸஹாய இஹ ப்ருந்தா-
ரண்யஸுவி வீக்ஷித இதீரிதவசோபி: I
அப்ரதிமஹர்ஷவிவசீக்ருதமநஸ்கே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே! II

நம்பிமூத்தபிரானுடன் செல்பவனை கண்ணபிரானை விருந்தாவனத்தே கண்டோமென்று பலகால் சொன்ன பேச்சுக்களாலே நிகரற்ற மகிழ்ச்சி கொண்ட நாச்சியாரே! வாழி வாழி. ... ...

24 ஊர்வடம்ருஷாவசநஸூசகபடீயாந்
கிம் நநு முகுந்த இஹ த்ருஷ்ட இதி ப்ருஷ்ட்வா I
ஐக்ஷி யமுநாதட இதீரிதவசோபி:
ஹ்ருஷ்டஹ்ருதயா ஜயது நித்யமிஹ கோதா II

*ஏலாப் பொய்களுரைக்க வல்ல கண்ணபிரானை இங்குக் கண்டாருண்டோ? என்று வினவி, எமுனையாற்றங்கரையில் விருந்தாவனத்தில் கண்டோமென்று சொன்ன சொற்களாலே திருவுள்ளமுகந்த நாச்சியார் நீடூழி வாழ்க. ... *

25 மாதவமலிம்லுச முராரிரிஹ ப்ருந்தா-
ரண்யபுவி த்ருஷ்ட இதி ஸாஷணமிஷேண ।
வ்யஞ்ஜிதமுகுந்த பரிரம்ப ரஸ ஹோமே!
பட்டமுநிபுத்ரி! ஜய நித்யமிஹ கோதே ! ॥

ஜாரசோரசிரோமணியான கண்ணனை விருந்தாவனத்தே கண்டோம் கண்டோம் என்று பாசுரமிட்டதனால் கண்ணபிரானோடு கூடியநுபவித்து மையல் தீர்ந்தபடியைத் தெரிவித்த நாச்சியாரே! வாழி. ... ... *

26 யந்விநவ பத்தநஜஹட்டமுநிபுத்ரீ-
கீதக்ருதிரத்நயுமலார்த்தமவபோத்யா ।
காஞ்ச்யுதிதவாதிபயக்ருத்குருகுலீநோ
தாஸ இமமாஹ மதுரம் ஸ்துதிநிபந்தம் ॥

வில்லிபுதுவை விட்டுசித்தர் திருமகளார் அருளிச்செய்த இரண்டு திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் மஹார்த்த ஸாரத்தை யுணர்த்தி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கர ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன் இத்துதிநூலை பக்தபோக்யமாக இயற்றினன்.

—அபிநவ கோதாஸ்துதி முற்றிற்று—

— அபிநவ கோதாஸ்துதியின் அநுபந்தம் —

கோதாதேவ்யஷ்டகம்:

1 க்ஷிதிதல க்ருதஜநிஜநகஸுதாவத்
நிஜபித்ருவிரசிததுலஸிவநோத்யே! ।
ஹரிரிஹ மம பதிரிதி த்ருடசித்தே!
ஜயஜய யதிபதிஸஹஜநி கோதே! ॥

பூதலத்தில் நின்றும் தோன்றிய ஸீதாபிராட்டிபோல் திருத்தந்தையாரான பெரியாழ்வார் சமைத்த திருத்துழாய்வனத்தில் நின்றும் [அயோநிஜையாய்] தோன்றினவளே! எம்பெருமானே எனக்குக் கணவனென்று திடமான உறுதி கொண்டவளே! பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானை கோதையே! வாழி.

3

2 மம குஅயுமமிசமவரஜநார்ஹம்
கயமபி ந ஹவிதுமுசிதமிதீஹ ।
ப்ரகடிதநிஜத்ருடமஹிதமநஸ்கே!
ஜய ஜய யதிபதிஸஹஜநி மோசே! ॥

கொங்கைத் தலமிவை நோக்கிக் காணீர் கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில் போகா என்கிற பாசுரத்தினுல் தன்னுடைய த்ருடாத்யவஸாயத்தை வெளியிட்ட கோதையே! வாழி. ... ... *

3 பசயுமநதஸுரமணநுதகீர்த்தே!
நிஜகஅவிநிஹிதஸுமஹ்ருத காந்தே! ।
வடசலஶயஹரிஸஹஶயநார்ஹே!
ஜய ஜய யதிபதிஸஹஜநி மோசே! ॥

திருவடியிணைகளில் வணங்கின அமரர் திரளால் புகழப்பட்ட கீர்த்தியையுடையவளே! தனது கூந்தலில் சூடிக்களைந்த மாலையினுல் கணவனை வசப்படுத்திக் கொண்டவளே! வடபெருங்கோயிலுடையானுடையதேவியே வாழி.

4 வநகிரிபதிஹரிஹ்ருதயநிஷண்ணே!
வஏஷகிரிவரபதிபசயுமலீநே! ।
பணிபதிஶயஹரிஹ்ருசயஹரோக்தே!
ஜய ஜய யதிபதி ஸஹஜநி கோதே! ॥

திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய திருவுள்ளத்தில் வீற்றிருப்பவளே! திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடியிணைகளில் லயித்திருப்பவளே! அரங்கத்தரவினணையானுடைய திருவுள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும் ஸ்ரீஸூக்திகள் பணித்தவளே! வாழி வாழி ... ... *

5 வ்ரஜபதிவஸுஸுதபரிணயகாமாத்
பஹுவிதக்ருதிததிவிரஅநிஷ்டே! ।
வ்ரஜபுவி யுவதிஷு நிஹிதமநஸ்கே!
ஜய ஜய யதிபதி ஸஹஜநி கோதே! ॥

ஆயர்பாடிகவர்ந்துண்ணும் வஸுதேவஸூநுவான கண்ணபிரானைத் திருமணம் புணர விரும்பி நோன்பு நோற்பது, காமன் கழல்தொழுவது, கூடலிழைப்பது, தூதுவிடுவது முதலான பல செயல்களைச் செய்வதில் ஊக்கங்கொண்டவளே! ஆயர்பாடிப் பெண்களை அநுகரிப்பவளே! வாழி. ... *

6 விதி ஶிவஸுரபதி நுதபதயுக்மே!
நிஜதநுருசிஹ்ருத முராரிபுசித்தே! ।
ஜலதர ஸமருசி ஹரிதநுஸக்தே!
ஜய ஜய யதிபதி ஸஹஜநி கோதே! ॥

பிரமன் சிவனிந்திரன் தொழும் திருவடிகளையுடையவளே! தனது வடிவழகினால் கண்ணபிரானுடைய சிந்தையைக் கவருமவளே! முகில் வண்ணனான கண்ணனுடைய திருமேனியில் ஆழ்ந்தவளே! வாழி. ... ...

7 வநபுவி விகஸிதஸுமததித்ருஷ்ட்யா
நிஜஹ்ருதி ஸமுதிதவிக்ருதிபலேந ।
பஹுவித விலபநகலுஷித சித்தே!
ஜய ஜய ஹரிபரிணயகர கோதே! ॥

காட்டில் விகஸித்த பூக்களைக் கண்டதனால் மனோவிகாரமடைந்து பலவாறு கதறிக் கடைசியாகக் கண்ணனை மணந்துகொண்ட நாச்சியாரே! வாழி.

8 கரிகிரிசிகரகவாஸ பதாம்போ-
ருஹயுக விநிஹிதநிஜ ஹ்ருதி தாஸே ।
திஶ தயயா மநுதிந மநிஶமஜஸ்ரம்
மம மதிரஸி கலு முநிவரதநயே! ॥

பெரியாழ்வார் திருமகளாரே! திருவத்திமாமலையில் வாழும் பேரருளாளனடியிணைகளை உள்ளத்துக்கொள்ளுமடியேன்மீது கடைக்கண்ணோக்கை எஞ்ஞான்று மெப்பொழுது மருளவேணும். எனக்கு நீரேயன்றோ தஞ்சம்.

அண்ணங்கரார்ய ரசிதோ மோதா சேவ்யஷ்டகாத்மக: ।
அம்ருதத்வநிரார்யாணாம் அஸ்து கர்ணரஸாயநம்,

—அம்ருதத்வநி முற்றிற்று—

